

Субота, 04 серпня 2018 року, №12

Білокуракинський ПОРТАЛ

Правда переможе!

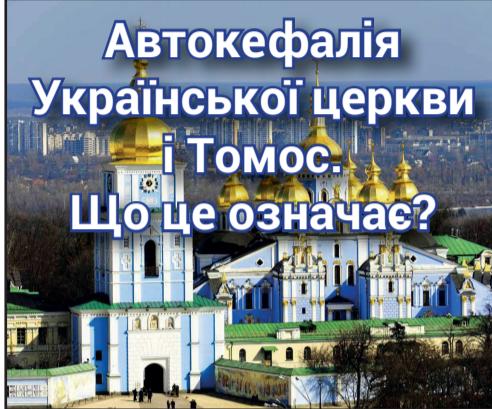
Інформаційно-розважальна газета для жителів Білокуракинського району Луганської області, УКРАЇНА

Візит Ю.Гарбуза на Білокуракинщину

Підняти команду «Кобра»

Автокефалія Української церкви і Томос. Що це означає?

В Білокуракине дороги псууть чи ремонтують?

на стор. 2

на стор. 3

на стор. 6

на стор. 8

Голова райдержадміністрації провів виїзний прийом громадян

тять можливість вільного користування даним водним об'єктом. Сергій Іванович наголосив на необхідності проведення сходу громадян та детального вивчення думки населення стосовно даної проблеми, складання договору оренди з чітким розподілом прав та обов'язків сторін.

Непокоїть жителів громади і стан доріг на території сільради, і несанкціоноване вивезення сміття. ДП АПК «УкрАгроСтар» було організовано вивезення сміття на території сільради, але деякі мешканці не користуються цими послугами та викидають побутові відходи на стихійні сміттєзвалища. В ході обговорення даної проблеми було акцентовано увагу на необхідності проведення широкої роз'яснювальної роботи серед населення щодо недопущення забруднення навколошнього середовища та притягнення даної категорії громадян до адміністративної відповідальності.

Також порушувалося питання незадовільної роботи «Укрпошти», яка на даний час неналежним чином виконує доставку періодичних видань та пенсій населенню.

Жителі Плахо-Петрівки порушували проблему автобусного сполучення села з районним центром, адже мікроавтобус, який на даний час працює, має всього 8 посадкових місць та не в змозі

задовільнити всі потреби території на транспортне забезпечення. Голова райдержадміністрації повідомив мешканців села, що найближчим часом планується відновлення роботи маршруту Просторе-Білокуракине, який призупинив роботу через відсутність водія. Це покращить логістику між селами та районним центром.

Під час сходу громадян керівництво відвідало Просторівську ЗОШ, де на даний час проходить капітальний ремонт їdalni та кількох шкільних кабінетів за рахунок коштів з бюджету Просторівської сільради, дитячий садочок, який також готується до прийому дітлахів у новому навчальному році. Не оминули увагу і місцевий ФАП, який був відремонтований за рахунок спонсорських коштів, наданих директором ДП «УкрАгроСтар» Максимом Васільєвим.

В планах була і участь у роботі сесії Просторівської сільської ради, на якій повинні були розглядатися важливі про-

блеми життєдіяльності ради. Зокрема, питання виділення коштів з сільського бюджету на оздоровлення дітей в таборі «Агатівка», придбання житла для лікаря-фтизіатра, надання субвенцій на школу тощо. Але вона не відбулася через відсутність кворуму. Дивує відношення деяких депутатів сільради з Плахо-Петрівки, які проявляють недбалість по відношенню до життя своєї ж громади, не з'являючись на такі важливі засідання.

На зворотньому шляху керівництво району відвідало с.Попівку, де також відбувся схід громадян. Головне питання, яке порушили попівчани – це питання розпаювання землі, яке вже не перший рік залишається до кінця не розв'язаним.

Турбус жителів і відсутність якісного Інтернет зв'язку на території села. З роз'ясненнями та оцінкою своїх послуг до населення звернулися підприємці брати Гайдіни, які займаються встановленням «Супернету» на території району.

Голова райдержадміністрації обговорив можливі шляхи вирішення питань та зауважив, що кожне звернення перевіратиме на його особистому контролі до остаточного вирішення. Всі питання будуть розглянуті відповідно до чинного законодавства із залученням відповідних фахівців.

За матеріалами
Білокуракинської РДА

Відбулася 34 сесія районної ради 7 скликання

Першочергово депутати внесли зміни до Програми економічного і соціального розвитку Білокуракинського району на 2018 рік та Комплексної районної програми оздоровлення та відпочинку дітей на 2014-2018 роки.

Про виконання районного бюджету за 1 півріччя 2018 року доповіла заступник начальника управління фінансів райдержадміністрації Ірина Рязанцева, яка також повідомила про необхідність внесення змін та доповнень до районного бюджету на 2018 рік.

На завершення сесії депутати затвердили передавальний акт майна, прав та зобов'язань від КЗ «Білокуракинський районний центр ПМСД» до підприємства правонаступника – Комунальне комерційне підприємство «Білокуракинський районний центр ПМСД» та статут нового підприємства.

За матеріалами Білокуракинської РДА

З турботою про осіб з інвалідністю

Відповідно до Постанови КМУ №321 від 5 квітня 2012 року «Про затвердження Порядку забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю та інших окремих категорій населення і виплати грошової компенсації вартості за самостійно придбані технічні засоби реабілітації, переліків таких засобів» особи з інвалідністю мають право на безкоштовне забезпечення технічними засобами реабілітації та протезно-ортопедичними виробами згідно рекомендацій в індивідуальній програмі реабілітації (далі ІПР). Так, для зручності осіб з інвалідністю працюють виїзні медико-технічні бригади.

До УСЗН Білокуракинської РДА планується заїзд медико-технічної бригади Приватного Підприємства «Форвард-Орто» з міста Тернопіль. Прийом буде проводитися з 13 до 14 години - 20 серпня, 22 жовтня та 17 грудня 2018 року за адресою: смт Білокуракине, пл. Шевченка, 2а (УСЗН, 4 кабінет).

Для зняття мірок та подальшого забезпечення протезами та ортопедичним взуттям необхідно мати рекомендацію МСЕК в ІПР або довідку ВКК для осіб, що отримали інвалідність до 1 липня 2007 року та звернутися за направленням до УСЗН. Попередній запис за телефонами: 2-16-50 та 066-06-02-302.

А.КОНОНЕНКО, завідувач сектору обслуговування інвалідів, ветеранів війни та праці, відділу персоніфікованого обліку пільгової категорії населення Білокуракинського УСЗН

Голова обласної державної адміністрації Юрій Гарбуз з робочим візитом відвідав Білокуракинщину

Нещодавно в Білокуракине відбулось урочисте відкриття центру надання адміністративних послуг для громадян Білокуракинської громади. За підтримки ПРООН громадською організацією «Твори добро» було розроблено проект «Створення Центру надання адміністративних послуг Білокуракинської селищної ради Луганської області». Капітальний ремонт частини адміністративної будівлі, придбання обладнання та меблів, вартість якого складає понад 2 млн. грн.

Майже рік представники ПРООН, Білокуракинська селищна рада, райдержадміністрація, ГО «Твори добро» спільно та злагоджено працювали над створенням нового, просторого, обладнаного за сучасними вимогами Центру надання адміністративних послуг для населення. Якість, зручність та прозорість є основними критеріями роботи сучасного закладу. В цьому переконається кожен, хто звернеться за адміністративною послугою до сучасного ЦНАПу Білокуракинської ОТГ.

Участь в урочистому відкритті взяло чимало поважних гостей: голова Луганської обласної адміністрації Юрій Гарбуз, голова Білокуракинської ОТГ Сергій Сірик, голова Білокуракинської райдержадміністрації Сергій Іванюченко, представники команди Програми розвитку ООН, представники Асоціації органів місцевого самоврядування, Асоціації міст, Агенції регіонального розвитку Луганської області та Центру розвитку місцевого самоврядування, представники ОТГ та районів Луганської області, депутати, старости Білокуракинської ОТГ, жителі селища.

Захід відкрила ведуча Ніна Ланіна. Пісенну композицію присутнім подарувала Анжеліка Сінельнікова, а хореографічну постановку представив танцювальний колектив «Грація».

У своїй привітальній промові Юрій Гарбуз зауважив: «Адміністративні послуги - це обличчя влади. Тому прозорість, швидкість та якість їх надання є пріоритетом обласної державної адміністрації». За словами спільнника області, створення центрів надання адміністративних послуг нерозривно пов'язано з реформою децентралізації, адже йдеться про нові управлінські підходи для задоволення потреб громади. «Ми ставимо собі за мету створити високу якість життя на підконтрольній українській владі території. Це слугуватиме найкращим доказом на користь відновлення державної цілісності», - на-голосив Юрій Гарбуз.

Своєю чергою, голова Білокуракинської ОТГ Сергій Сірик додав: «Головне у сьогоднішній події не власне відкриття приміщення, а «начинка», я маю на увазі працівників підрозділу та нові тех-

нології, які вони використовуватимуть під час роботи. Я дуже вдячний всім, хто причетний до впровадження даного проекту, який дасть змогу покращити якість надання адміністративних послуг і пришвидшити процес отримання необхідних документів».

«Відкриття Центру надання адміністративних послуг - нова сторінка у житті Білокуракинської громади. З відкриттям ЦНАПу зміниться психологія підходів надання адмінпослуг. Адже він укомплектований найсучаснішим обладнанням, яке допоможе вчасно і якісно надати послуги», - підсумував голова Білокуракинської райдержадміністрації Сергій Іванюченко.

Під час відкриття центру Юрій Гарбуз вручив Почесну грамоту обласної державної адміністрації голові Білокуракинської громадської організації соціально-культурного розвитку «Твори добро» Василю Пилипенку. Також подяками голови громади нагородили людей, які надали фінансову допомогу в реалізації проєкту - координатора Луганського обласного ресурсного центру Анатоля Молошного та голову Білокуракинської громадської організації соціально-культурного розвитку «Твори добро» Василя Пилипенка, а також за якісно виконану роботу з будівництва-реконструкції адмінбудівлі для створення Центру подяку було вручено Ренату Воробйову.

Ось настала мить традиційного перерізання стрічки. Директор центру надання адміністративних послуг Тетяна Гнилицька гостинно запросила всіх бажаючих до новоствореного приміщення, де присутні мали змогу ознайомитися із запропонованими послугами. Новий ЦНАП дозволить жителям Білокуракинщини у «єдиному вікні» отримувати загалом 49 адміністративних послуг з реєстрації прав на нерухоме майно, реєстрації місця проживання, послуги Управління соціального захисту населення та Держгеокадастру тощо.

Тривають роботи щодо підключення робочої станції до Національної кадастрової системи Держгеокадастру, за допомогою якої витяги з Держгеокадастру надаватимуться безпосередньо адміністратором у приміщенні ЦНАПу. Надалі планується включити послуги Державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань. Після підключення робочої станції до захищеного каналу зв'язку (цей процес також триває) з'явиться можливість надавати послуги Державної міграційної служби, зокрема видаватиметься паспорт громадянина України у формі ID-картки та для виїзду за кордон. Центр спроектовано та побудовано з урахуванням сучасних технологій та вимог. Зокрема, у ЦНАПі облаштована паливна системи з енергозберігаючим котлом, туалет із доступом для осіб з обмеженими можливостями, встановлені енергозберігаючі вікна та двері, фасад оздоблений теплоізоляційними матеріалами. Біля центру облаштований дитячий майданчик. Структура ЦНАПу передбачає штат

у кількості 7 штатних одиниць. Зараз там працюють чотири адміністратори та один державний реєстратор нерухомого майна. На заміщення вакантних посад оголошено конкурс.

Відкриття нового Центру надання адміністративних послуг є взірцевим прикладом запровадження нових, європейських стандартів надання адміністративних послуг об'єднаних територіальних громадах. Адже метою реформи місцевого самоврядування та децентралізації влади є саме створення зручних умов для надання якісних та доступних послуг. Відтепер на Білокуракинщині є сучасне приміщення з комфортними умовами як для відвідувачів, так і для персоналу центру, необхідне устаткування та програмне забезпечення, що створить новий імпульс до подальшого розвитку громади. ЦНАП, без перебільшення, полегшить життя багатьом білокуракинцям, адже ця структура широко розгалужена та багатофункціональна.

Голова облдержадміністрації також оглянув Білокуракинський РВ УДМС України у Луганській області, ЦНАП Білокуракинської РДА та відділ Держземенства у Білокуракинському районі. Потім делегація на чолі з Юрієм Гарбузом завітала до приміщення ПП «Редакції газети «Життя Білокуракинщини». Керівництво області поспілкувалось на різноманітні теми з директором підприємства Альоною Чорнухою. Як всім відомо, вже завершений процес реформування даного друкованого видання, саме тому очільнику області було цікаво подивитися, чим живе редакція сьогодні. Альона Володимирівна висловилась стосовно подальших планів та бажань колективу редакції.

Наступною зупинкою голови Луганської обласної державної адміністрації, керівника обласної військово-цивільної адміністрації Юрія Гарбуза була Білокуракинська ЦРЛ, де його привітно зустрічали головний лікар О.М. Данилко та головний лікар районного центру ПМСД В.О. Лунякін. Юрій Григорович ознайомився зі станом надання медичної допомоги місцевому населенню та відвідав відділення відновлювального лікування Білокуракинської ЦРЛ, де проінспектував хід ремонтних робіт. «Під час свого попереднього візиту на Білокуракинщину в січні цього року я був український незадоволений ходом ремонтних робіт у неврологічному відділенні центральної районної лікарні. Після моого втручання ситуація змінилася», - зауважив Юрій Гарбуз.

Відбудова сфери охорони здоров'я є частиною процесу відновлення кри-

тичної інфраструктури Луганщини. За останній час вдалося значно поповнити матеріально-технічну базу районних та міських лікарень. У 2017 році в Білокуракинській ЦРЛ було відкрито реанімаційне відділення на 4 ліжка. Для інтенсивної терапії, лапароскопічної операційної, де проводяться оперативні втручання за допомогою лапароскопічної стійки, що дозволяє поповнити якість надання медичної допомоги. У хірургичному центрі медичну допомогу отримують не тільки жителі Білокуракинщини, а й сусідніх районів.

Лише за 2017 рік з місцевого, державного, обласного бюджету було виділено 6,779 млн. грн. на придбання сучасного медичного обладнання: наркозний апарат з аналізатором газів, неонатальний апарат штучної вентиляції легенів, рентгенівська діагностична система, електрокардіограф тощо. Оснащення лікарні продовжилося і в 2018 році: за перше півріччя придбано прилад низькочастотної електротерапії. Досить гострим для білокуракинської медицини

залишається питання кадрового забезпечення - вакантними є 14 посад лікарів, 8 посад середнього медичного персоналу та 15 - молодшого.

Наступним пунктом робочої поїздки очільника області був Будинок дитячої та юнацької творчості, де було проведено засідання «круглого столу». Участь у заході взяли керівництво району, представники Асоціації органів місцевого самоврядування, Асоціації міст, Агенції регіонального розвитку Луганської області та центру розвитку місцевого самоврядування, представники облдержадміністрації, об'єднаних територіальних громад та районів Луганської області, старости сіл Білокуракинської ОТГ. Засідання проходило під головуванням директора Луганського відокремленого підрозділу установи «Центр розвитку місцевого самоврядування» Ігоря Агібалова. На порядку денного було розглянуто два питання. Спочатку присутні ознайомилися з презентацією Центру надання адміністративних послуг Білокуракинської ОТГ, яку представила начальник ЦНАПу Тетяна Гнилицька. Вона наголосила, що реалізація даного проекту відбулася в рамках програми ПРООН «Відновлення та розбудова миру» за фінансової підтримки Європейського Союзу. Фактично центр надання адміністративних послуг працює з 2 квітня 2018 року, за цей період всього надано 2640 послуг, а саме: реєстрація прав на нерухоме майно - 576, реєстрація місця проживання - 257, соціальні послуги - 926, послуги Держгеокадастру - 8, надано довідок - 873. Тетяна Володимирівна зазначила, що рецепти успіху продуктивної праці центру є універсальність усіх членів команди ЦНАПу, постійний діалог, оперативність у прийнятті рішень, використання усіх можливостей для навчання, постійне вдосконалення, запровадження нових інструментів розвитку та тісна взаємодія з діючими ЦНАПами схожого формату.

У свою чергу директор Департаменту економічного розвитку, торгівлі та туризму Луганської ОДА Сергій Медведчук доповідав з питання «інвестиційні про-

(Продовження на стор. 3)

(Продовження. Початок на стор. 2) екти регіонального розвитку - джерела фінансування та порядок підготовки). Під час «круглого столу» присутні мали змогу обмінятися досвідом роботи ЦНА-Пів, питаннями підготовки успішних проектів тощо.

У приміщенні Будинку дитячої та юнацької творчості очільник Луганщини провів особистий прийом громадян. У ході відкритого діалогу одного з присутніх цікавило питання закриття Солідарненського елеватору, ця ситуація надзвичайно складна, тому потребує негайного втручання. Неабияк гостро стоять питання щодо порушення вимог використання пестицидів сільгоспідприємствами, внаслідок чого на території не тільки Луганської області, а й України в цілому відбулася масова загибель бджіл. Голова облдержадміністрації надав відповіді та пояснення, деякі

питання взяли на контроль і пообіцяли надати допомогу у вирішенні.

Потім гости з області попрямували до Білокуракинської ЗОШ №2, де на них вже чекали педагогічний та учнівський колективи на чолі з директором школи І.С.Крупчинською. Голова Луганської обласної адміністрації прибув не з пустими руками, він вручив юним спортсменам 5 футбольних м'ячів. Всі присутні оглянули нещодавно відкритий спортивний майданчик зі штучним покриттям і переконалися в важливості створення подібних об'єктів. Ірина Станіславівна запросила гостей на екскурсію школою, адже показати тут є що. Зазначимо, що майже всі класи готові до зустрічі своїх вихованців, вони охайні та затишні, гарний ремонт спортивної зали дає змогу займатися дітлахам фізичними

вправами в комфортних умовах, лише існує одна проблема - відсутність в школі їдальні.

Також очільник області поспілкувався з учасниками проекту «Змінimo країну разом» щодо результатів його реалізації та планів на навчальний рік. «Проект «Змінimo країну разом» дав початок справжній дружбі між учнівською молоддю Білокуракинщини та Бродівщини, що на Львівщині. У цьому я сьогодні особисто переконався, поспілкувавшись з учасниками проекту в Білокуракинській школі. Діти постійно телефонують своїм друзям зі Львівщини. Це ті ниточки особистих контактів, які зшивають Україну. Коли міжрегіональна співпраця відіграє ще й важливу ідеологічну роль, це дійсно велика справа», - зауважив Юрій Гарбuz.

Слід зазначити, що Білокуракинський район одним із перших долучився до

проекту співпраці з Львівською областю «Змінimo країну разом». За три роки його реалізації понад 30 освітян Білокуракинщини та Бродівщини (Львівська область) взяли участь у професійних та методичних обмінах. Близько сотні учнів із закладів освіти Білокуракинського району провели свята і канікули, знайомлячись з культурою Львівщини та особисто спілкуючись з тамешніми жителями. Візити у відповідь здійснили близько 20 школярів із Бродівщини.

У 2018 році в рамках проекту «Змінimo країну разом» угоди про співпрацю

уклали між собою п'ять закладів освіти

Білокуракинського району та п'ять

Бродівського району Львівської області, а також відділи освіти обох районних державних адміністрацій. Нещеретівська загальноосвітня школа, яка знаходитьться на території Білокуракинської ОТГ, стала одним із переможців конкурсу освітніх обмінів у рамках реалізації проекту. З вересня почнеться реалізація проектів-переможців на територіях обох областей.

На завершення робочого візиту очільник області завітав до СТОВ «Зоря», де біля серцевини житньої круговерті, а саме біля току, зібралися чимало людей, це і працівники СТОВ «Зоря», і просто пересічні жителі села. Під час зустрічі Юрій Гарбуз за високі професійні досягнення та значний особистий внесок у соціально-економічний розвиток Білокуракинського району почесними грамотами облдержадміністрації нагород

див головного інженера СТОВ «Зоря» Віталія Бикова та заступника директора підприємства Юрія Ведмеденка. Також він висловив своє бачення перспектив розвитку Луганської області, зупинився на проблемах та їх вирішенні, розповів про суспільно-політичну ситуацію в Україні.

Жителі села Дем'янівка на запитання, які проблеми існують на території, відповідають одноголосно, що всі питання, які у них виникають, покроково, виважено, вирішує директор СТОВ «Зоря» Микола Ведмеденко. Зазначимо, що це сільськогосподарське підприємство першим у районі закінчило збір зернових. Також воно є єдиним на Білокуракинщині, яке займається розведенням великої рогатої худоби і забезпечує 80% валового виробництва молока району. У господарстві нараховується понад 580 голів ВРХ, у тому числі 250 корів. У 2018 році за рахунок власного відтворення підприємство збільшило поголів'я корів основного гурту на 30 голів.

«Це сільгоспідприємство є прикладом не тільки для нашої області, а й для України в цілому. Завдяки вмілому господарюванню його незмінного керівника Миколи Ведмеденка тут вдалося зберегти кращі традиції», - зауважив Юрій Гарбуз.

Залишився задоволеним керівник області від побаченого на території нашого мальовничого куточка - Білокуракинщини.

За матеріалами «ЖБ»

Антолій Кривуля: «Основне завдання – підняти команду «Кобра» на нові сходинки професійного футболу»

На Білокуракинщині неодноразово були спроби розвивати жіночий футбол, але успіхів у цьому напрямку було небагато. І ось нещодавно команда жіночого клубу «Кобра», отримавши декілька вагомих нагород, заявила про себе не тільки на теренах Білокуракинщини, а й всієї Луганської області. Про молодий колектив та перспективи жіночого футболу розповів нам їх тренер Анатолій КРИВУЛЯ.

Кор.: - Чия ініціатива була створити жіночий футбольний клуб?

А.К.: - Спочатку зібрали всіх дівчат з Білокуракинського району, які захоплювалися найбільш масовим і найбільш видовищним видом спорту - футболом, ми взяли участь у змаганнях, які проходили в смт Новопсков і посіли там почесне 2 місце. Потім збірна команда громади взяла участь у Міжнародному турнірі з футзалу (м. Лиман, Донецька обл.). Після цього я вже побачив, що наші дівчатка дійсно мають потенціал і якщо постійно будуть тренуватися та вдосконалюватися, то досягнуть чималих успіхів на спортивній ниві. Зацікавившись даним напрямом, виникла ідея створити жіночий футбольний клуб.

Офіційна дата створення громадської організації «Жіночий клуб «Кобра» 27 березня 2018 року, головою правління є Віталій Курочка, членами правління - Анатолій Кривуля та Олексій Баган. Тренування проводжують особисто двічі на тиждень на базі ДЮСШ в негоду, а якщо погодні умови дозволяють, то на стадіоні кварталу Миру.

Кор.: - Хто обирає називу?

А.К.: - Що стосується назви, то дівчатка самі обирали, я тільки надав згоду. На мою думку, якщо поглянути на кобру, то це красива, пристосована до швидкого і маневреного пересування змія. Тож, мені здається, досить вдало вони її підібрали, адже назва повинна описувати загальний характер команди.

Кор.: - Який на сьогоднішній день склад клубу? Як можна потрапити до складу жіночої футбольної команди?

А.К.: - На сьогоднішній день склад клубу налічує близько 40 дівчат, які займаються футболом з території всієї Білокуракинської ОТГ. Мене дуже тішить той факт, що дівчата з інших населених пунктів приїжджають на кожне тренування. Це говорить про те, що у них є велике бажання займатися цим видом спорту, і саме це надає мені наснаги і сил, і я ще раз впевнююсь, що ми на вірному шляху. Потрапити до складу нашої футбольної команди дуже просто, ми приймаємо дівчат 2002-2006 року народження, які не мають проблем зі здоров'ям. Тож, якщо хтось зацікавився даною темою, може безперешкодно стати гравцем нашого жіночого футбольного клубу.

Зазначу, що деяких наших дівчат вже запрошують на Всеукраїнські змагання з футболу та футзалу в складі збірної команди Луганської області. За цей невеликий проміжок часу вони вже побували на змаганнях, які проходили в Тернополі, Сумах, Миколаєві та Харкові.

Кор.: - Чи є основний спонсор клубу? Хто взагалі надає допомогу?

А.К.: - Насамперед спонсорами є батьки. Неодноразово надавали допомогу: СТОВ МТС «Альянс», СТОВ «Україна», ПСП «Дніпро», СТОВ «Весна», СТОВ «Роздольне», фермерське господарство «Донбас-Аграр», СТОВ «Вікторія», ТОВ «Меркурій сервіс» та ТОВ «Форсаж Аграр». Скажу, що фінансову підтримку ще надавали: Едуард Заїка, Жанна Волошевська, В'ячеслав Чумаченко, Микола Гапочка, Богдан Коваленко та Максим Склар. Небайдуже ставляться до ро-

звитку жіночого футболу на території нашого селища Сергій Панченко, Лариса Іванюченко, Олександр Васильченко, Сергій Кульбідюк, Тетяна Хоружа та А.М.Лабузов. Я хочу висловити щирі слова подяки всім нашим спонсорам, які повірили в команду і допомагають їй. Така злагоджена спільна робота вже дає відчутні результати. Команда зростає професійно, успішно долає суперників, а відповідно - зростає кількість глядачів, вболівальників.

У планах у нас є участь в Першості України з футзалу, який розпочнеться в жовтні місяці 2018 року і триватиме до травня 2019 року. Відкритим залишається питання щодо фінансів, бо звичайно дорога, харчування - це кошти. Звертаємося до всіх небайдужих підтримати нашу команду та надати фінансову підтримку для подальших звершень.

Кор.: - У яких змаганнях брали участь та якими здобутками вже можете похизуватися?

А.К.: Я повторююсь, що дівчата, займаючи призові місця ще до створення клубу. Але зараз я все-таки зупинюсь більш детально на нагородах, які безпосередньо належать учасникам жіночого футбольного клубу «Кобра». За цей час ми вибороли I місце в обласному турнірі з футболу серед дівчат 2004-2005 р.н. під девізом «Хто ти, олімпієць», II місце в обласному турнірі з футболу серед дівчат у форматі 8+1, зайняли II місце у Кубку «Золотий колосок України», стали срібними призерами Всеукраїнських фінальних змагань з футболу 2018 року на першість громадської організації «Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство «Колос» серед команд дівчат 2005-2006 р.н., зайняли III місце у Відкритому літньому кубку Харківської області з міні-футболу серед дівчат 2005-2006 р.н. Насправді, вже досить велику кількість нагород має нещодавно створений клуб.

Кор.: - Поділіться своїми планами на майбутнє.

А.К.: - У мене є амбітні ідеї виховати збірниць України. Хочу дати можливість нашим дівчяткам завдяки своєму таланту і працездатності створити собі майбутнє. Також в нас є попередня домовленість з начальником відділу освіти Білокуракинської ОТГ Л.І.Зубковою, щоб наступного року відкрити гурток з дівочого футболу для молодших класів. Я гадаю футбол - це унікальний вид спорту, який об'єднує людей, а мої вихованці грають серцем, щиро, без обману. Вони завжди дуже раді всім вболівальникам.

Дуже хочеться, щоб в нашій державі була проведена комплексна робота по введенню системи ліцензування та впровадження обов'язкової наявності жіночих команд у структурах професіональних футбольних клубів. Мої подальші зусилля будуть направлені на розвиток футболу в селищі, на підняття команди футбольного жіночого клубу «Кобра» на нові сходинки професійного футболу.

Кор.: - Дякуємо Вам за цікаву бесіду та бажаємо подальших спортивних успіхів.

За матеріалами «ЖБ»

Аграрії Білокуракинщини реалізовують програми підтримки агропромислового комплексу

За I півріччя 2018 року в сільське господарство району вже залучено з державного бюджету - 262,9 тис. грн., з бюджету області - 25 тис. грн. та 40 тис. грн. міжнародної технічної допомоги.

Часткова компенсація вартості сільськогосподарської техніки та обладнання вітчизняного виробництва

Часткова компенсація надається на техніку та обладнання на безповоротній основі у розмірі 25% вартості техніки та обладнання (без урахування ПДВ).

Згідно Постанови КМУ від 1 березня 2017 року №130 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для часткової компенсації вартості сільськогосподарської техніки та обладнання вітчизняного виробництва» (зі змінами) у поточному році придбано 3 одиниці техніки на загальну суму 457,8 тис гривень, отримано компенсацію у розмірі 97,9 тис. грн. На даний момент на розгляді щодо отримання часткової компенсації

вартості придбаної техніки знаходяться документи на 4 одиниці техніки на суму 592 тис грн., очікувана сума компенсації 123,4 тис. грн.

Дотація за утримання корів

Згідно Постанови КМУ від 07.02.2018 №107 (зі змінами) «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки галузі тваринництва» кожне сільськогосподарське підприємство, яке утримує корів, має змогу отримати 1500 гривень дотації за кожну голову. Дотація нараховується в 2 етапи по 750 гривень за кожну голову корови, яка утримувалася на підприємстві станом на 1 січня та 1 липня 2018 року.

Для отримання дотацій до МінАПК звернулося та надало необхідний пакет документів на 220 голів корів одне сільськогосподарське підприємство району. Кошти вже надійшли на рахунок підприємства та використані на розвиток галузі тваринництва.

Відшкодування витрат за установки індивідуального доїння

В обласному бюджеті також передбачені кошти для підтримки аграріїв.

Згідно «Програми розвитку та підтримки агропромислового комплексу Луганської області на 2017-2020 роки» індивідуальні селянські господарства, які утримують 3 та більше голів корів мають право на отримання часткової компенсації на закупівлю установки індивідуального доїння (УД) в розмірі 5 тисяч грн. Для отримання компенсації звернулося п'ять родин, які придбали УД в 2017-2018 роках та отримали відшкодування на загальну суму 25 тис. грн.

Міжнародна технічна допомога

Міжнародна організація з міграції (МОМ) за фінансової підтримки Європейського Союзу у партнерстві з громадською організацією «Розвиток Волині» провели навчання та надали гранти на самозайнятість населення. Участь в даному проекті прийняли два домогосподарства району, які отримали

по 600 євро на розвиток особистого селянського господарства.

Нагадуємо, що в цьому році з державного бюджету на програми підтримки агропромислового розвитку виділили 6,3 млрд. грн. за наступними напрямами:

підтримка розвитку фермерських господарств;

підтримка галузі тваринництва; фінансова підтримка сільгоспвиробників (відшкодування вартості придбання с/г техніки та обладнання вітчизняного виробництва);

надання кредитів фермерським господарствам;

фінансова підтримка заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів.

Для отримання більш детальної інформації щодо умов і переліку необхідних документів, які потрібно подавати для отримання фінансової підтримки за рахунок коштів державного та обласного бюджетів, міжнародної технічної допомоги необхідно звернутися до управління агропромислового розвитку райдержадміністрації.

За матеріалами
Білокуракинської РДА

Нещасні випадки на воді

Найпоширенішою причиною нещасних випадків на воді є недотримання правил безпечної поведінки громадянами. Зокрема, це купання в необладнаних для цього місцях та купання в нетверезому стані. Щодо надзвичайних подій за участю дітей, то нещасні випадки стаються зазвичай через те, що дорослі залишають малечу без нагляду поблизу місць з підвищеним рівнем небезпеки, або ж дозволяють дітям старшого віку самостійно відвідувати водойми.

Тож, особливо прикро, коли саме маленькі громадяни травмуються або гинуть внаслідок необережності або неуважності дорослих.

Спілкуючись з батьками, рятувальники завжди наголошують на необхідності враховувати те, що дитяча поведінка є часто непередбачуваною, і в жодному разі не можна залишати їх без нагляду поблизу місць з підвищеним рівнем небезпеки.

Загалом, з початку року на водоймах країни вже потонуло 744 людини, з яких 75 дітей. При цьому врятовано 576 людей, у тому числі 104 дитини.

Тож, аби зменшити сумну статистику, фахівці ДСНС патрулюють місця відпочинку біля водойм, а також щодня

проводять інформаційно-роз'яснювальну роботу з громадянами щодо дотримання правил безпечної поведінки під час відпочинку. Проте, найбільш дієвим превентивним методом є власна обачність та відповідальність кожного громадянина.

Зважаючи на кількість надзвичайних подій біля водойм, Державна служба надзвичайних ситуацій України застерігає: для того, щоб уникнути трагедії під час відпочинку, необхідно завжди дотримуватися елементарних правил безпеки! Зокрема:

- пам'ятайте - відпочивати та купатися можна лише на спеціально обладнаних пляжах;
- ніколи не пірнайте в незнайомих місцях;
- не лишайте дітей без нагляду біля води та не дозволяйте їм самостійно відвідувати місцеві ставки та річки;
- не запливайте далеко. Ніколи не плавайте наодинці, особливо якщо ви не впевнені у своїх силах;
- не заходьте у воду в стані алкогольного сп'яніння;
- температура води повинна бути не нижче +17 °C;
- плавайте у воді не більше 20 хвилин, причому цей час повинен збільшуватися поступово, починаючи з 3 - 5 хвилин.

Дбайте про власну безпеку і у випадку виникнення надзвичайної події негайно телефонуйте до Служби порятунку за номером 101!

А.Н. Огієвич

Начальник Білокуракинського МРВ
ГУДСНС України у Луганській області
майор служби цивільного захисту

Вселенський патріарх Варфоломій: «Кінцева ціль – дарувати Українській церкві автокефалію»

У дні святкування 1030-річчя хрещення Київської Русі-України президент Петро Порошенко зустрівся з делегацією Вселенського Патріархату, яка прибула до України для участі у святкових заходах з цією нагоди. Глава держави висловив вдячність Його Все святості Патріарха Варфоломію за позицію щодо Української Церкви.

– Для більшості українців є дуже важливими слова Його Все святості про те, що Україна не є канонічною територією російської православної церкви. Що передача в 17 столітті контролю Москви відбувалася в неканонічний спосіб. І так само, як і ми, Його Все святість вважає нашою Матір'ю-Церквою саме Константинопольський Патріархат, – наголосив Президент. – Це історичний момент для України та української церкви – повернутися в лоно Церкви-Матері, – підкреслив Петро Порошенко. Представник Його Все святості Вселенського Патріарха Варфоломія митрополит Гальський Еммануїл наголосив, що від імені Його Все святості делегація Патріархату сьогодні перебуває в Україні. «З великою пріємністю я передаю Вам послання

від Його Все святості», – сказав він. Єпископ Едмонтський Української православної церкви в Канаді Іларіон зачитав послання Патріарха Варфоломія, який відзначив важливість хрещення Святого Володимира від Першопрестольної церкви Константинополя в метрополії Херсонесу та хрещення України-Русі.

«Новохрещений народ увійшов під духовне керівництво, нестримну турботу і церковний покров церкви Константинополя через створення митрополії Київської і всієї Русі, яка стала шістдесяткою метрополією Вселенського Патріархату», – йдеться у посланні. Також у тексті наголошено: «Визнаючи високу відповідальність першопрестольної Константинопольської Церкви, яка ніколи не переставала і не змирялася перед незаконними і неканонічними ситуаціями, які потрясали природне функціонування православної церкви, і в ці відповідальні часи вона взяла на себе ініціативу відновити єдність православних віруючих України з кінцевою ціллю дарувати українській церкві автокефалію».

За матеріалами Луганщина.ua

Українська церква. Відновити незалежність

1000 і 500 – відчуйте різницю! Київ був офіційно хрещений 988 року, коли Московське князівство виникло 1276 року – через три століття після прийняття Київською Русью християнства як державної релігії.

Першу кам'яну церкву в Москві було закладено 1326 року – через три з половиною століття після київських соборів. Московська митрополія з'явилася лише 1448 року – на 460 років пізніше, ніж Київська.

Більш того, на території України знайомство з Христовою вірою відбулося значно раніше від Володимирового хрещення. У той час, як Київ охрестився без відомого історії опору, народи, які жили на півночі – меря, чудь, весь, пермь, мурома, мордва, мокша, мещера, югра, печора, в'ятичі, – досить важко піддавалися християнізації. У північних Києву землях, де згодом зародився так званий російський етнос, панувало язичництво.

Перша спроба автокефалії Української церкви була здійснена ще 1051 року, коли Ярослав Мудрий поставив митрополитом Київським першого місцевого жителя (а не грека) – Іларіона. За правління Ярослава Київ починає перетворюватися на релігійний центр першо-

рядного значення поряд з Афоном та Римом.

У 1299 році митрополит Київський Максим, грек за походженням, вражений черговим нападом монголо-татар на Київ, залишив столицею й від'їхав у Володимир-на-Клязьмі у Володимиро-Суздалському князівстві. Пізніше деякі з Київських митрополитів мешкали у Володимирі-на-Клязьмі, а згодом і в Москві. Проте всі розпочинали свою служіння в Києві й висвячувалися в Софійському соборі, а деякі й поховані в Києві. Ця ситуація змінилася, коли 1448 року на вимогу московського князя ієрархи московської церкви без волі Константинопольського патріарха обрали власного митрополита. Таким чином, від Київської митрополії вступереч церковним канонам відокремилися єпархії на території Московського царства, які здавна належали Київській митрополії і були охрещені з Києва. Цікаво, що в СРСР у 1948 році відзначали 500-ліття російської церкви, і ніхто не розповідав про її «тисячоліття». Тож виникає закономірне питання: як церква, якій не так давно сповнилося 500 років, може бути старшою для церкви, якій минуло більше як 1000 років?

Олександр Палій, історик

КАЖУТЬ... БРЕШУТЬ... ОБІЦЯЮТЬ...

Кажуть, що Олег Ляшко обіцяв в серпні привести в Білокуракине співака Олега Винника. Можливо, це лише чутки і звичайна брехня. Скоріше за все так і є... Але вже почалася активна передвиборча президентська кампанія, і зараз всі потенційні кандидати в президенти (в т.ч. і сам Олег Ляшко) можуть обіцяти все, що завгодно. Квитки на концерти Олега Винника коштують по-різному, але найменше - 300 грн. Безкоштовно О. Винник - не виступає. І це факт. Причому збирає цілі стадіони або величезні концертні зали. В Білокуракине в РБК близько 400 місць, що явно замало для виступу такого співака, як Олег Винник. Виступати ж на вулиці, наприклад, на центральній площі Білокураки-

Глас Народу

Фахівці інституту серця на Білокуракинщині

Нешодавно державна установа «Інститут серця Міністерства охорони здоров'я України» в особі генерального директора Б.М.Тодурова підписала договір співпраці з Білокуракинською центральною районною лікарнею. Метою даної угоди є забезпечення пріоритетності охорони здоров'я, зниження захворюваності, інвалідизації і смертності населення регіону, підвищення якості та ефективності надання медичної допомоги, забезпечення соціальної справедливості і захисту прав громадян на охорону здоров'я шляхом медичного обслуговування населення з наданням високоспеціалізованої медичної допомоги хворим на серцево-судинні захворювання та поєднану патологію.

О.ДАНИЛКО,
головний лікар Білокуракинської ЦРЛ

РОЗГЛЯД ЗВЕРНЕТЬ ГРОМАДЯН – ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ РОБОТИ БІЛОКУРАКИНСЬКОГО ВІДДІЛУ СТАРОБІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОЇ ПРОКУРАТУРИ

Відповідно до статті 40 Конституції усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Розгляд звернень громадян – один із важливих напрямів діяльності Білокуракинського відділу Старобільської місцевої прокуратури, який є засобом відстоювання громадянами своїх прав і законних інтересів та відновлення їх у разі порушення.

Так, упродовж 1 півріччя 2018 року до відділу надійшло 29 звернень, з них 17 – прийнято на особистому прийомі прокурорами.

За результатами розгляду протягом вказаного періоду 15 звернень спрямовано до інших відомств за належністю, 15 – розглянуто.

Усі звернення вирішенні в установлений законом строк, заявникам надані кваліфіковані відповіді.

Громадяни, незважаючи на зміни у законодавстві, продовжують звертатися до Білокуракинського відділу Старобільської місцевої прокуратури з питаннями, для розгляду яких відділ не має повноважень. У зв'язку з цим прокуратурою звернення спрямовуються до інших відомств для вирішення.

Так, відповідно до ст. 131-1 Консти-

тутії України, в Україні діє прокуратура, яка здійснює: підтримання публічного обвинувачення в суді; організацію і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; представництво інтересів держави в суді у виключчих випадках і в порядку, що визначені законом.

Тому заявникам перед поданням відповідної заяви чи скарги необхідно визначитися, до компетенції якого органу влади, контролю чи місцевого самоврядування належить вирішення тих чи інших питань.

При цьому слід мати на увазі, що згідно статті 16 Закону України «Про звернення громадян» скарга на дії чи рішення органу державної влади, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, об'єднання громадян, засобів масової інформації, посадової особи подається у порядку підлегlosti вищому органу або посадовій особі, що не позбавляє громадянина права звернутися до суду відповідно до чинного законодавства, а в разі відсутності такого органу або незгоди громадянина з прийнятим за скаргою рішенням - безпосередньо до суду.

**Білокуракинський відділ
Старобільської місцевої прокуратури**

Оформлення паспорта шахраями!

Відповідно до чинного законодавства України питаннями оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсним та знищення паспорта громадянина України та паспорта громадянина України для виїзду за кордон займається Державна міграційна служба України через свої територіальні органи/територіальні підрозділи, а також у взаємодії з централами надання адміністративних послуг, державного підприємства, що належить до сфери управління ДМС.

Однак останнім часом спостерігаються окремі випадки щодо пропозицій з наданням послуг з оформлення паспорту через посередників, які пропонують пришвидшити процес його виготовлення, видачі, сприяння вирішити питання черговості прийому документів, їх обробки тощо. Через мережу Інтернет на сайтах «OLX», «гром. ua», «ВКонтакте», «Однокласники» та на дошках оголошень посередники пропонують сплатити за свої послуги від «чисто символічної суми» до конкретно вказаного розміру на банківські картки, поповненням рахунку через банківські установи, а також про-

сто готівкою. Такі дії є протизаконними і мають насторожити громадян, адже в кінцевому результаті можна залишитися без коштів, зі спотвореними документами, які можуть бути визнані недійсними, а також понести за це відповідальність. Закликаємо громадян бути пильними та обережними, не піддаватися на «цікаві пропозиції»! Наслідки використання послуг посередників можуть бути вкрай негативними.

Якщо все ж таки ви стали жертвою шахрайського обману, негайно звертайтеся до правоохоронних органів та територіальних органів/територіальних підрозділів з повідомленням про це. Не втрачайте час на власні розслідування, оскільки у такий спосіб дозволяється змога шахраям обдурити інших громадян, витягти з них немалі кошти та збагатитися на чужому горі. Краще за все вирішити питання у законному порядку, хоч це і буде залежати від витраченого власного часу, але на майбутнє бути впевненим, що документи відповідають всім вимогам їх оформлення та дійсності.

Н.ОПРИШКО, нач. Білокуракинського РВ УДМС України у Луганській області

Мульфільми та кіно просто неба

Наприкінці липня місяця на території дитячого майданчика «Берендейка» відбулося відкриття літнього кінотеатру просто неба, на який зійшлися і дорослі, і діти. Слід зазначити, що вся необхідна техніка для перегляду з'явилася завдяки проекту «Відновлення і примирення в охоплених конфліктом громадах України» за фінансової підтримки Уряду Швеції та Швейцарської конфедерації.

Розпочала урочистості ведуча Анжеліка Сінельникова. Для привітального слова на імпровізовану сцену були запрошенні голова Білокуракинської ОТГ Сергій Сірик та начальник відділу освіти Білокуракинської ОТГ Любов Зубкова. Вони наголосили, що створення кінотеатру - це користь і для культурного, і для духовного розвитку населення.

Дійсно, перегляд хорошого кінофільму на свіжому повітрі - відмінний спосіб розслабитися після робочого дня, або провести час з друзями чи зі своєю другою половиною у вихідний день. Неймовірно раді цій події і дітлахи, тому що відтепер в селищі щодня будуть організовуватися кіно- і мультплокази. Ми сподіваємося, що завдяки цьому наша

молодь стане більш освіченою, навченою, перевихованою в сучасному стилі.

Відвідувачам кінотеатру одразу сподобалася ідея про його створення, адже культура та мистецтво виховує в людині людину. Світові шедеври кіно- та мульфільмів, теплі вечори, аромат літнього парку нікого не залишає байдужим, тож ласкаво просимо до перегляду. Слідкуйте за розкладом кіносеансів на афішах селища, а також на сайті Білокуракинський портал та його сторінках в соціальних мережах Фейсбук, Вконтакте, Однокласники.ru.

За матеріалами «ЖБ»

Як правильно оформити договір оренди землі

Оренда землі - це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності.

Як правильно оформити договір оренди, за яких умов його можна розірвати та на що варто звертати увагу землевласникам у першу чергу, в рамках проекту «Я маю право!», пояснюють спеціалісти Головного територіального управління юстиції у Луганській області.

По-перше, договір оренди землі укладається у письмовій формі та за бажанням однієї зі сторін, може бути посвідчений нотаріально. Типова форма договору оренди землі затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 №220 зі змінами внесеними постановами КМУ №1724 від 13.12.2006, №780 від 03.09.2008, №843 від 23.11.2016, №890 від 22.11.2017.

По-друге, у договірі має обов'язково міститися інформація про об'єкт оренди (кадастровий номер, місце розташування, цільове призначення та розмір земельної ділянки); строк дії договору оренди; орендну плату (розмір, індексація, спосіб та умови розрахунків, строк, порядок її внесення і перегляду, відповідальність за її несплату).

За згодою сторін, у договорі оренди землі можуть зазначатися інші умови. Земельна ділянка за договором оренди землі вважається переданаю орендареві тільки з моменту

державної реєстрації права оренди в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

По-третє, мінімальний строк оренди для земельних ділянок сільськогосподарського призначення становить 7 років, для земельних ділянок сільськогосподарського призначення на яких проводиться гідротехнічна меліорація, строк дії договору не може бути меншим 10 років, а максимальний строк оренди не може перевищувати 50 років. Розмір орендної плати за землю встановлюється за згодою сторін. Проте ця сума не може бути меншою, ніж 3% вартості земельної ділянки.

Необхідно знати, що зміна умов договору оренди землі чи розірвання цього договору здійснюється лише за взаємною згодою сторін. У разі недосягнення згоди щодо зміни умов договору чи його добровільного розірвання спір вирішується в судовому порядку. Розірвання договору оренди землі в односторонньому порядку не допускається, окрім випадків, коли така можливість прописана у самому договорі.

За додатковою консультацією ви можете звертатися до Головного територіального управління юстиції у Луганській області за адресою: м. Сєверodonецьк, вул. Єгорова, 22, тел./факс: (06452) 4-22-16, e-mail:vdrp@lugjust.gov.ua.

Головне територіальне управління юстиції у Луганській області

ОГОЛОШЕННЯ

про проведення конкурсу на заміщення вакантної посади
головного спеціаліста відділу фінансово-господарської діяльності
виконавчого апарату Білокуракинської районної ради

Білокуракинська районна рада оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу фінансово-господарської діяльності виконавчого апарату районної ради.

Основні вимоги до кандидатів на заміщення вакантної посади:

- громадянство України;
- говна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, бакалавра (фінанси, бухгалтерський облік, економіст);
- стаж роботи за фахом на службі в органах місцевого самоврядування або державній службі не менше одного року;
- знання діючого законодавства в обсязі, необхідному для виконання службових обов'язків;
- вільне володіння державною мовою;
- володіння персональним комп'ютером у режимі користувача.

Документи приймаються протягом 30 календарних днів від дати опублікування оголошення за адресою: смт. Білокуракине, площа Шевченка, 6, Білокуракинська районна рада. Телефон 2-12-02.

Опубліковано на сайті районної ради: 06.08.2018 року

Офіційна позиція церкви Московського патріархату щодо створення єдиної української церкви

Після публікації матеріалу «В Україні буде створено єдину Помісну Православну Церкву» в газеті «Життя Білокуракинщини» №47 від 14 липня 2018 р. ми вирішили дізнатися позицію щодо зазначеного питання у Білокуракинського благочиння.

Дорогі брати і сестри во Хресті!

Після свого славного Воскресіння Господь сказав апостолам: «Тож ідіть і навчіть всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І Я перебуватиму з вами повсякденно до кінця віку! Амінь» (Мф. 28, 19-20). Виконуючи це веління Боже, православні святителі прийшли в 988 році на нашу землю і просвітили її світлом Істини. І святий князь Володимир, і його свята мати княгиня Ольга, і всі ті, хто поклав своє життя для проповіді Христового вчення, - всі вони заповідали нам, своїм нащадкам, зберегти православну віру чистою та не пошкодженою.

З тих пір пройшло вже більше тисячі років, протягом яких наша Церква переважала різні часи і по різному складалася її відносини зі світською владою. Були часи, коли влада дбала про Церкву, і були часи, коли влада знищувала її. Часи, що ми переживаємо зараз, є непростими. Сьогодні в нашій країні робляться спроби для того, щоб об'єднати Церкву Христову з тими, хто від неї відійшов, зчинивши гріх розколу. І на цій основі створити так звану «Єдину Помісну Церкву». Це робиться шляхом надсилення звернень до Вселенського патріарха Варфоломія від Президента та Верховної Ради України, шляхом збирання підписів тих, хто перебуває у розколі. Та чи є це той шлях до єдності, який заповідав нам Христос? Хіба мож-

на зцілити гріх переговорами чи підписанням документів? Ні! Без каяття не може бути прощений ніякий гріх, а отже, і гріх розколу. «Покайтесь, бо наблизилось Царство Небесне!» (Мт. 4, 17). Так сказав Господь, і від цього не можна нічого ні відняти, ні додати.

І саме за те, що ми не відступаємо від слів Христових і не вбачаємо ніякого іншого шляху єднання, окрім заповіданого нам Христом, Українську Православну Церкву звинувачують в тому, що Вона нібито є противником єдності всіх православних віруючих в Україні. Але ніхто так не прагне до цієї єдності і ніхто так не молиться за неї, як Українська Православна Церква. Тому що саме від неї відкололися ті, хто зараз перебуває поза Тілом Христовим, і хто сам себе позбавляє спілкування з Богом. Церква невтомно закликає повернутися до Ней всіх і виконати заклик Господа: «...щоб усі були одно, як ти, Отче, в мені, а я в тобі, щоб і вони були в нас об'єднані; щоб світ увірував, що ти мене послав» (Ів. 17, 21). Наша єдність повинна бути во Христі, вона повинна бути досягнута тим шляхом, який заповідав Христос, вона повинна вести до примирення, а не до ворожнечі.

«По їхніх плодах ви пізнаєте їх» (Мт. 7, 16), сказав Господь. Які плоди можуть бути від того, що держава втрачається в церковні справи і намагається за своїми правилами, а не за Христовими, вирішити питання церковного розколу в Україні? Ці плоди можна вже передбачити, зважаючи на висловлювання окремих політиків та громадських діячів, які зараз закликають відбирати в православних святыни Лаври - Києво-Печерську, Почаївську та Святогірську. Якщо вони зазіхають на ці головні свя-

тині, то що чекає звичайні церковні громади? Намагання світської влади штучно об'єднати всіх і створити нібито автокефальну церкву - це прямий шлях до релігійна ворожнечі, до розбрата у суспільстві, до зростання ненависті та непорозуміння. Українська Православна Церква не може погодитися на це.

Наші державні діячі думають, що вони знайшли вірний шлях до подолання розколу та врегулювання церковного питання, але вони забувають слова святого апостола Якова: «Коли ж гірку заздрість та сварку ви масте в серці своєму, то не величайтесь та не говоріть неправди на правду, це не мудрість, що ніби зверху походить вона, але земна, тілесна та демонська. Бо де заздрість та сварка, там безлад та всяка зла річ! А мудрість, що зверху вона, насамперед чиста, а потім спокійна, лагідна, покірлива, повна милосердя та добрих плодів, безстороння та нелукава» (Як. 3, 14-17). Саме до такої мудрості закликає Українська Православна Церква. Саме до такої мудрості закликають українських віруючих ієрархи всіх Помісних Церков, коли вони говорять, що першим кроком на шляху канонічної української автокефалії має бути повернення до Церкви всіх, хто відступив від Ней, примирення з Церквою через каяття та визнання своєї неправди.

Коли така єдність во Христі буде досягнута, тоді ми матимемо можливість ставити питання про те, щоб Українська Православна Церква стала автокефальною. Це має бути рішенням самої Церкви. Не очільників держави, не народних депутатів і не громадських діячів, а саме Церкви - церковного народу та духовенства. Лише тоді це буде по-Божому, лише тоді це буде відповіда-

ти Євангелю та настановам Господа нашого Ісуса Христа.

Сьогодні ми закликаємо всіх політиків не втручатися у ті справи, вирішення яких Господь надав не їм, а архієреям Божим. Ми закликаємо всіх громадських діячів не робити провокаційних заяв і не сіяти ворожнечу та ненависть.

Ми закликаємо всіх вірних Української Православної Церкви стояти у православній вірі та не піддаватися на спуски швидкого вирішення церковних проблем політичними методами. Ми закликаємо посильити молитви за Святу Церкву, за нашу державу та народ, щоб Господь послав нам мир та злагоду і не допустив зростання насилля та ворожнечі.

І ми також закликаємо всіх вірян звертатися до Його Всесвятості Вселенського патріарха Варфоломія із поясненням позиції Української Православної Церкви та проханням не узаконювати розкол і не створювати ризик для релігійного протистояння в Україні.

Нехай допоможе нам Господь і нехай навчить нас відрізняти світло від темряви і праведне від неправедного. Нехай зміцнить нас у вірі і віданості Своїй Святій Церкві і не попустить нам ухиличитися на шляхи лукаві.

Прес-служба Свято-Тихонівського храму сімї Білокуракине

За матеріалами «ЖБ»

Примітка. В даній статті висвітлюється позиція української православної церкви Московського патріархату, що діє на території Білокуракинського району. Всі церкви на Білокуракинщині відносяться саме до Московського патріархату і підпорядковуються Москві.

Стаття під назвою «В Україні буде створено єдину Помісну Православну Церкву» за підпісом Сергія Ткачука також була опублікована в газеті «Білокуракинський портал» №8 від 07 липня 2018 року.

Автокефалія Української православної церкви.... Томос... Що це означає?

Софія Київська, м. Київ
Московський патріархат

Чи можна вважати українською помісною церквою УПЦ в єдності з Московським патріархатом?

УПЦ (українська православна церква) у єдності з Московським патріархатом є невід'ємною частиною Російської православної церкви, яка має право внутрішнього управління. Вона не має навіть офіційного статусу автономії і в усіх питаннях свого життя покладається на рішення РПЦ. Зокрема, в УПЦ (Московського патріархату) зобов'язані поминати «господіна і отца» патріарха Московського Кирила – про це є окреме рішення Собору РПЦ, обов'язкове для виконання в УПЦ (Московського патріархату).

Михайлівський собор, м. Київ
Київський патріархат

що свідчать усі опитування громадської думки. Однак, оскільки УПЦ КП та УАПЦ досі не визнані світовим православ'ям, десятки мільйонів українських вірних позбавлені права бути рівноправними у сім'ї православних церков.

Що робити, аби віправити ситуацію?

Вселенський (або як його ще називають, Константинопольський) патріархат – давня церква, яка ще під час Вселенських соборів (а це сотні й тисячі років тому) була визнана першою серед рівних, першою за честю. Як наслідок, вона має особливий, вищий статус серед православних церков та навіть називається Вселенською. Більш того, саме з Константинополя Київська Русь прийняла християнство. А отже, Константинопольський патріархат є матір'ю-церквою для української.

Тому Президент України Петро Порошенко (за підтримки Верховної Ради) та єпископи УПЦ КП, УАПЦ і частина УПЦ (МП) звернулися до Константинопольського патріарха з проханням надати Томос про автокефалію, яким би Українська церква була визнана.

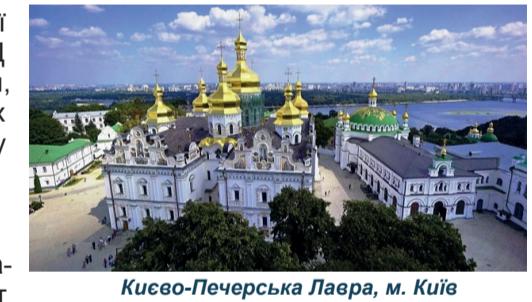
Що таке Томос про автокефалію?

Томос – документ, який видає представитель (голова) православної церкви щодо важливого питання церковного устрою. Зокрема, такий документ може встановлювати статус автокефалії для дочірньої церкви. Для України церкви-маті – Вселенський патріархат, звідки до нас прийшло християнство 1030 років тому.

Таким чином, Томос про автокефалію – документ, що визнає незалежність церкви.

Ким надається Томос?

Як перший за честю в православному світі Вселенський Патріарх може видати

Києво-Печерська Лавра, м. Київ
Московський патріархат

такий Томос за рішенням Синоду Вселенського патріархату – і не потребує згоди жодної з інших церков.

Твердження Москви про те, що нібито потрібна згода всіх церков, не є правдою. Відповідного рішення не ухвалювали жоден Всеправославний собор. Відмовившися їхати на Всеправославний собор на Криті у 2016 році, Москва відмовилася і від розгляду питання про зміну процедури надання автокефалії.

Отже, всі права надання автокефалії залишились у Вселенського Патріарха. До речі, саме Вселенський Патріарх свого часу визнав автокефалію Московської церкви.

Яка процедура надання Томосу?

Вселенський Патріарх отримав звернення Президента України, підтримане Верховною Радою, а також звернення єпископів православних церков, які бажають утворити автокефальну церкву в Україні. Цим була виконана вимога щодо позиції світської і церковної влад, якої потребує Вселенський Патріарх.

Далі комісія Синоду Вселенського патріархату інформує всі інші автокефальні православні церкви про намір надати автокефалію православній церкві України. Інші церкви взяли цю інформацію до відома.

За матеріалами газети «Солідарність», липень, 2018 рік

Залізничний вокзал вузлової станції гудів, ніби потривожений вулик. Гучномовець українською та російською мовами все повідомляє про прибуття та відправлення поїздів чотирьох напрямків.

Сховавши квиток, я попрямував до залізничного вокзалу, щоб провести чотири години, їти до привокзального готелю не було сенсу: доки отримаєш місце, поки залишаєш, мине година, а то і півтори, та за годину до відправлення поїзда треба вже підніматись, взяти із камери скову свою валізу (а скільки ж там спати, лише відчутнішим стануть млявість та, можливо, головний біль). А так час пролетить, якщо сусіди поруч зацікавлять своєю розмовою, а що долі людські, особливо в таких ситуаціях, стають відкритими, зрозуміло без пояснень.

Мої сподівання на вільне місце були марними, тому я замовив буфетниці склянку чаю та тістечко, а сам продовжував спостерігати за пересуванням пасажирів і коли запримітив, як одна дебела молодиця, підхопивши свої торби, попрямувала до виходу, тут вже не зівай, Хома...

Привітавшись із сусідами, я присів на лаву і полегшено зітхнув, бо краще погано сидіти, аніж добре стояти, цю аксіому я засвоїв з давніх давен, з тих самих пір, як ноги почали мене годувати.

Сидів біля величезного вікна, в якому тихенько і жалібно дрібтіло якесь скло вагонних та локомотивних поштовхів. Праворуч від мене сидів молодик в натянутій аж по очі кепці і дрімав, звісивши свою голову на праве плече; навпроти – жінка і молодичка напівлігосно вели про щось розмову, мають, сперечалися маті з донькою, бо були схожі між собою, - то одна, то інша весь час заперечно похитували головами. Дальше від них – дідуся вечеряв вареними яйцями з хлібом, припиваючи із пляшки молоко. Я, випроставши ноги, закрив повіки.

Десь хвилин за двадцять молодий чоловік сіпнувся і рішуче скочився на ноги, витягнув із-під лави дорожню торбу, я ледве встиг підібрати ноги, як той прожогом помчався до вихідних дверей, що вели на перон. Я пересів на вільне місце, захищаючи себе від необережних поштовхів пасажирів, а на мос колишнє місце вже вмостиився трохи вищий за мене, та, мають, моїх років чоловік, підсвідомість підказувала мені, що ми з ним вже десь бачилися чи навіть були знайомі. На чоловікові було простеньке демісезонне пальто, чисті, але вже багато разів прані штани, холоші яких були заправлені у високі халявки черевиків; кепку він з голови зняв і характерним рухом руки поправив вже рідіюче волосся, якого ще не торкалася сивина життєвих заморозків. Цей рух і легеньке покашлювання в кулак нагадали мені Петю-придурка із села моєї дитинства, яке знаходилося від цієї залізничної станції кілометрів за сорок.

У тому селі в мене нікого не залишилось, а сам я звідти виїхав років двадцять тому, коли подався на навчання до великого міста, яке так і не закінчив. Материна сестра, яка мене виховувала-годувала сім років після того, як померла моя маті, теж покинула світ, коли я служив уже дійсну. На похорон тітки, як я не умовляв командування частини, мене не відпустили. А після демобілізації залишився на будівництво великого заводу в Східному Сибіру. Двоюрідні сестра та брат живуть і працюють у Маріуполі, до речі, я до них тепер і прямував на десять-дванадцять днів у відпустку.

Так в раздумах минуло хвилин п'ятнадцять. Сусід вже віддихався, розмістив свої торби під лавою та поруч себе і тепер роздивлявся своїх сусідів. Коли він затримав на мені свій погляд, я носовичком витирає скельця окулярів, посміхнувшись до нього і запитав, ніби цього і так не було видно:

- Ви із села?

- Так, так, - була відповідь, - я оце їду до доньки в обласний центр, вона там вчиться на доктора, та зараз підтягує «хвости» - два місяці знаходилась у лікарні, потрапила в автодорожну пригоду, тому і пропустила багато занять та не встигла заліками. Та нічого - наздогнане.

- Як в цьому році уродив хліб? – запитую.

- Нічого Бога гнівти, гарний урожай зібрали, чудова буде і кукурудза. Скорі почнемо копати картоплю, та вже тепер видно, що вдалась і картопля, особливо в тих, хто не лінувався боротися з жуком та бур'янами. В цьому плані все гаразд.

- А в якому плані негаразд? – допитуюсь.

- Та то я так, обмовився, - була відповідь.

- Мабуть, керівництво дуже прискіпливе чи щось вдома?

- Вдома – порядок, а керівництво, як керівництво, особливо коли голова колгоспу жінка.

- Що, притискує чоловічу половину?

- Не те щоб притискували, а спуску не дає ледаціонам та п'яницям, то й побоюються її декотрі чоловіки, за те баби за нею горою стоять.

- I довго вашим гospodarstvom kерує ця жінка?

- Та вже ось п'ятий врожай, а до цього Віра Михайлівна працювала агрономом, головним агрономом, - була відповідь.

- A як прізвище вашої голови, можливо, десь зустрічав в обласній пресі розповідь про неї та ваш колгосп? – допитуюсь, бо маю надію, що розмовляю з Петром-придурком із села Тетяничі.

- A як же, писали і в обласній, і в районній неодноразово і про наше господарство, про колгосп імені Кірова, і про нашу Віру Михайлівну Бойченко.

«Господи! Точно, Петя-придурок, але чому ж Бойченко? Бо це дівоче прізвище моєї однокласниці, тієї курносої Віри, яку я так полюбляв смикати і за партю, і надворі за косички і яка, стиснувши свої кулочки, кидалася в бійку, як справжнє задерикувате хлоп'я. I таки частенько мені діставалося стусанів від неї, бо відстоювала Віра справедливість, та я ще довгенько продовжував посмікувати її русяве волоссячко в голубих та червоних стрічках, аж доки рука сама не наважилася піднятись в черговий раз, та так і застигла в повітрі, ніби паралізована весняною близькавкою...»

Та чому Бойченко? Можливо, розлучилася або не забажала брати прізвища чоловіка, хоча в селах таке майже не трапляється, хай би яке неблагозвучне було прізвище майбутнього чоловіка, - це навіть тепер так, а тоді – і поготів, було неможливим, бо люди засміють. Та це можна вяснити у Петі. Та як підійти до цього, щоб не спохати чоловіка, та іого ж він взяв за себе, бо скільки не пригадую дівчат свого села з такою психікою, як у Петра, - не можу пригадати. Можливо, хтось із молодших за віком, бо і сам Петя був від мене молодшим на чотири роки. Але в житті все можливе, с різні обставини.

- To скільки ж вам років, - запитую, - що донька вже навчається у вищому медичному закладі?

- A, он чого ви замислились, - посміхається, - та я взяв собі дружину старшу за себе і вже з дитиною. Tут ось така історія з арифметикою. Якщо є час і вам цікаво – то слухайте.

Жив я з матір'ю та дідусем, з гріхом пополам закінчив шість класів, а в сьомий вже не пішов. Чому з гріхом, та тому, що мене в селі рахували за придурка, а, можливо, воно і насправді так, хто його знає? Допомагав матері на фермі та так і доглядаю телятником. Працюю і зараз скотарем, пастухом. Dідуся помер, залишились вдвох із матір'ю, та й вона вже ось три роки як на пенсії.

Давненько почала розбігатись молодь із села. Хто на навчання, хто до армії, а вже звідти додому хлопці не поверталися, завербувались на новобудови. Та, слава Богу, тепер стало трішки інакше. Вже молодь залишається в селі та повертається додому як з армії, так і з навчання.

А тоді, щоб врятувати село від занепаду, почав Іван Сидорович будувати житло,

обновляти фермерські будови, збудували новий клуб. Став запрошувати в своє господарство спеціалістів, механізаторів, доярок, свинарів, надавав житло. I стали приїжджати люди. Отак ось і потрапила до наших Тетяничів і моя Маринка з Олесею, це так нашу доньку звати. На той час вільного житла вже не було, тому їх підселили до одинокої тітки Ганни. Стала Марина працювати дояркою, а Олеся ходила до школи.

Ми зустрічалися з Мариною на роботі, та і в селі майже кожного дня бачились. Я інколи допомагав їй фізично, бо не звикла ще жінка до селянської праці, а маті – більше порадами, бо весь вік пропрацювала на фермі. Неодноразово маті запрошуvala до себе в гості Марину з Олесею, а ті візьми одного разу та й прийди. I почала з тих пір моя

матінка замислюватись та сумувати, а потім якось і запропонувала мені, щоб я поговорив із Мариною, як вона поститься до того, щоб нам з нею побратись. Я тоді вже мав за плечима 27 років, та холостякував, сам тепер розуміш чого, чекав свою Марину, - посміхається, і продовжив, - три роки зводив будинок, у сусідньому покинутому селі порубав вербу, та колгосп допоміг цеглою, цементом, столляркою, технікою, людьми, коротше – збудував будинок, а жили в старій хатині, не бажав дідуясь переходити до нової хати: «Ось помру, тоді живіть в новій оселі», - була його відповідь, а залишили старого в старій халупі, що люди скажуть: не вистачило старому місця, лишній став дід. Ось так і чекали, виконуючи дідусову забаганку. Та на час тих подій дід вже переселився в інший будинок, відішовши в інший світ.

Як же мені поговорити з Мариною? З чого почати? Я не давав собі ради, бо вона вже знала, мабуть, від людей про мою придурківальність. Hi! Не буду я розмовляти на цю тему з молодицею. Хай воно буде, як буде, можливо, саме якось вирішиться.

Маті побачила, що зрушені в цьому напрямку з моєї боку немає, почала зі своєї сторони легенькі атаки: заходилася навідуватись до тітки Ганни та носити гостинці Олесі. Гроші ми з матір'ю отримували добре, а які трати: хліб-сіль, електрика, радіо, податок на землю, страхування будівель та і все. Вдома тримали корівчину, то кожного року були то бичок, то теличка, - відгодовуй, здавай; кури свої, качки, свинка.

Та почав я помічати якесь відчуження, прохолоду у стосунках з Мариною, хоча і раніше вони не дуже віддавали теплом, просто знайомство та й усе. А тут тримала себе зі мною якось «найжахено», при розмові відводила очі, а потім, вже під осінь запросила мене навідватись до неї, в дім тітки Ганни.

Під вечір я і почимчикував з повними кишенями цукерок. Вже на порозі будинку мене зустріла Олеся і, пустивши кілька веселих бісиків, чкурунула на вулицю до дівчат.

I почалася розмова з Мариною:

- Петре, ти здогадуєшся, навіщо я запросила тебе до себе?

- Так, мабуть, здогадуюсь...

- То чого ж ти прийшов на побачення без пляшки?

- Ось цукерки... А горілки чи вина я не п'ю, пробував три рази пити горілку, вино, пиво, - та дуже болить голова потім. А про тебе, пробач, не подумав. Та я зараз збігаю додому, принес...

- Та ні! Я теж не вживаю спиртне, - зашарілася молодиця, - бо дуже намучилася зі своїм чоловіком-п'яндигою, через що і розлучилися. А тебе я не хотіла образити чи принизити. Так бовкнула здуру, без всякої задньої думки. Пробач мені ще раз...

- Та що ти, Марино! Xiba можна придурка образити чи принизити дужче, ніж це зробили природа? Заспокойся.

- Який же ти придурок, Петю? Я за тобою

спостерігаю ось вже півроку: і в роботі ти беручий та охайній, ні разу не бачила на вітві напідпитку в свята чи в увічній день, не палиш, не матюкаєшся, як інші чоловіки. Завжди урівноважений і хоч одягаєшся аби-як, та то вже недогляд твоєї матері. А ось сьогодні на тобі і сорочка свіжа, і штани ви-прашувані, і пахне від тебе присмінним одеколоном. А що ти, Петю, не маєш освіти, то скільки їх навіть з вищою, а не варти твоєї мізинця – он який будинок збудував, та то просто недобрі люди свого часу «затюкали» тебе, то ти і покинув школу, - мене умовляє, а у самої очі мало не плачуть.

Гомоніли ми з нею десь години чотири. Вже і Олеся прибігла з вулиці, вже і тітка Ганна повернулась зі своїх посиденьок, а ми все розмовляли. I дійшли до того, що за два тижні приїздить в наше село Маринин брат Олег з дружиною в гості, ось тоді вже чотири відпідпіткують. I ти знаєш, друже, було мені на той час і радісно, і страшно: маті, донька, дружина, а я ще не знат жодної жінки. Розумію, що там зубів немає, та все-таки була якася невпевненість в своїх чоловічих можливостях. Та все обійшлося якнайкраще. Ось тільки одне мене засмучує в наших відносинах з Мариною – спільніх дітей не маємо. Дружина говорить, що добре було б довести хоч Олесю до розуму, вистачить і одної нам дитини, та я думаю, що було б добрим. Дружина говорить, що добре було б в батька-придурка. Як ти гадаєш?

Ми вже незчулися, як давно перейшли на «ти». I це нам ніскільки не заважало, а, напавки, - вирівнювало становище обох, адже ми були тільки пасажирами, що чекали своїх поїздів.

- Та ні, я так не думаю. Просто воно щось саме не виходить. Адже люди живуть і по десять років, а дітей немає, а потім як підуть одне за одним, що тільки встигай ловити голопузих, - заспокоїв я Петра. Той вдоволено посміхнувся і, за звичкою, кахикнув собі в куляк.

З Петром все ясно. Як же мені тепер підійти до питання про Віру, Віру Михайлівну? Про ту Віру, котра писала мені такі чудові листи, повні оптимізму, і до армії, і до Сибіру. Про ту Віру, котра мене вже забула як і звати.

- Слухай, друже, а

В БІЛОКУРАКІНІ ДОРОГИ ПСУЮТЬ ЧИ РЕМОНТУЮТЬ АБО ХТО ЦІ «СПЕЦІАЛІСТИ»-АВТОДОРОЖНИКИ?

Хто-небудь може пояснити, що роблять зараз в Білокуракині по вул. Центральній (Чапаєва) з асфальтом? Це такий ремонт дороги чи навпаки - псування асфальтового покриття? З якою метою понасипали якогось каміння на дорогу? Десять поробили ямки, а десь навпаки - зробили бугорки. Хто ці «спеціалісти»-автодорожники?

Раніше було, коли їдеш по вулиці Центральній на автомобілі, то обов'язково вскочиш в ямку, або зачепиш дном чи вихлопною трубою асфальт. А зараз, особливо, коли добряче розганяється по Центральній вулиці (а у нас так багато хто полюбляє їздити), то аж підлітаєш на постійно виринаючих на дорозі бу-

горках. Такі собі «американські гірки». А в кого погана амортизація, то взагалі кермо з рук можна випустити.

На дорогу то дрібні камінці висиплять, то смоли поналивають. Але нормальног асфальту як не було, так і немає. Його навіть не трамбують, як це повинно бути. Мабуть, це така сучасна технологія. Нехай самі автівки трамбують та пішоходи втоплюють. Так і швидше, і економніше. От і виходять на дорозі такі собі «лежачі поліцейські», завдяки яким - хочеш чи не хочеш - але все одно змушений скидати швидкість руху.

Якщо трохи більше місяця тому наші місцеві «спеціалісти»-автодорожники з

громади ремонтували асфальтове покриття на перехресті вулиць Центральної та Історичної за допомогою мокрого піску та битого шифера, то трохи пізніше ті ж самі ямки вже почали засипати якоюсь сумішшю, яка досить умовно схожа на асфальт. Дійсно, ямки при цьому позасипали, але дорога стала такою, як наче по ній пройшло ціле стадо корів і залишило після себе безліч коров'ячих коржиків зі звичайного Ґавенця, яке засохло і поступово вкочується в асфальт проїжджаючими автівками.

До речі, я помітив, що дуже багато людей, які їздять велосипедами, цим літом ремонтували свої велосипеди, зокрема, по причині пробиття коліс. Дивлюсь, то один сусід заклеює пробиту камеру, то інший. У мене самого цього літа вже п'ять разів пробивалась камера на обох колесах велосипеду, які довелось спочатку клейти, а потім я вже не витримав і купив нову і покришку, і камеру. Але чи то резина не якісна, чи то водій з мене хероватий, бо не бачить, куди їхати, чи то дороги у нас в селищі зроблені так,

що на них тільки і пробивати колеса та постійно ремонтувати свою техніку.

Здається мені, що причина якраз в неякісній дорозі, а часто і взагалі - у її відсутності. Іноді, коли треба їхати через все селище Білокуракине по вулиці Центральній, краще проїхати вздовж річки по ґрунтовій дорозі, яка і рівніше, і більш краще вкочена. І якби не періодичні дощі та машини, які цю дорогу розбивають під час опадів, то краще б саме по ній і їздити.

А з таким ремонтом асфальтового покриття, яке робиться зараз на Центральній вулиці селища жителям доведеться ще довго мучитись і з технікою, і з переміщенням по селищі.

Глас Народу

Відпустка на реєстрацію шлюбу

«Ми з нареченим плануємо одружитись і поїхати у весільну подорож. Чи маю я право у зв'язні з цим взяти відпустку на роботі і чи зобов'язаний роботодавець її надати? Да-рина Чередниченко».

Державні гарантії надання відпусток встановлені Законом України «Про відпустки» від 15.11.1996 р. та Кодексом законів про працю України.

Відповідно до п. 8-го ст. 25-ї вказаного Закону відпустка без збереження заробітної плати за бажанням працівника надається в обов'язковому порядку, зокрема й особам, які одружуються, тричі відпустку до 10-ти календарних днів.

Для того, щоб отримати таку відпустку, працівник має подати заяву із зазначенням конкретних днів її початку та тривалості. Разом із заявою іноді вимагають підтверджені документи, це може бути довідка із органу РАЦСу щодо подачі заяви про реєстрацію шлюбу.

Надання працівникові вільних днів у зв'язку з одруженнем оформлюється наказом роботодавця. За відмову надати таку відпустку його чекає відповідальність згідно з нормами Кодексу України про адміністративні правопорушення.

М.ПУЛЬНИЙ, приватний нотаріус

Він до кінця своїх днів захищав нашу державу

28 червня 2018 року в бою у районі населеного пункту Південний (поблизу Горлівки) від кулі ворожого снайпера загинув наш земляк - Валерій Шишак. Його батьки проживають в селі Просторі Білокуракинського району, а сестра Таїса мешкає в Павлівці.

57-річний командир взводу Валерій Казімірович Шишак на війні отримав позивний «полляк». Він є ветераном війни в Афганістані. Напередодні збройного конфлікту чоловік вийшов на пенсію, однак з перших днів АТО став до лав Збройних сил України, щоб захищати рідний Донбас. Спочатку служив у добровольчому батальйоні МВС «Луганськ-1», а з 2016 року - у 24-й ОМБр ім. Короля Данила.

Жив Валерій Шишак у місті Сєвєродонецьк. У нього залишилися дружина, дорослі син і донька.

Ми схиляємо голови в жалобі і висловлюємо шире співчуття близьким і рідним Героя, який віддав своє життя за мир і незалежність України. Світла

пам'ять збережеться в наших серцях. Це дійсно приклад справжньої відваги, сили духу і стійкості.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

За Вкраїну загинув Валерій Шишак, Боронив рідний край

відважний «Поляк».

Земляки в скріботі, смутку, печалі.

Він жив серед нас, ми його знали.

Низький уклін вам - батьки Героя,

Ваш син живим не вернувся із бою.

Терпіння нехай вам Бог посилає,

Свіча пам'яті вас зігриває.

Сумуємо разом з дружиною, дітьми, Ми згадуєм посмішку, очі блакитні,

Витримку, стриманість і добrotу,

Уважний і чуйний, завжди на посту.

Дільничним інспектором

в нас працював,

Як людям живеться він добре знав.

З кожним разому знайти спільну міг,

Кому необхідно, він допоміг.

Його поважали в нашім селі,

Дільничного знали дорослі й малі.

Коли ворог прийшов на рідну Вкраїну,

Він чесно виконав обов'язок сина,

Доброволець, афганець,

відважна людина,

«Вартовий дороги»

з блокпосту «Плотина».

Рятуючи друга, загинув в бою.

Снайпер послав йому кулю свою.

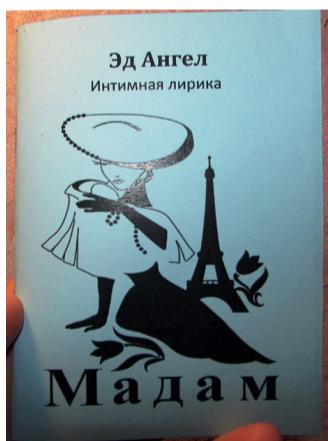
Валерій тепер в небесних покоях,

Вічна пам'ять і Слава Героям.

Л.ПОЛЬОВА, с. Лизине

Білокуракинський район

Білокуракинський поет Едуард Сухоплещенко видав книгу віршів «Мадам»

Н е щ о - збірнику інтимної лірики «Мадам» автор давно в продовжує тему кохання, присвячує одному із більшість своїх творів жіночій половині людства. Поет пропонує читачам вірші для роздумів, ліричні мініатюри, балади, а також по-своєму розкриває складні пеперилі любовних стосунків, своє бачення жіночої краси, високих почуттів і любовних помислів. Образ ідеальної жінки в любовній поезії автора є головним. Видання розраховане на коло читачів - справжніх любителів інтимної лірики.

Книга видана в авторській редакції за власний кошт. Даний збірник віршів Едуарда Сухоплещенка можна отримати для читання в Білокуракинській районній бібліотеці або безпосередньо в автора.

Перша книга називалась «Мой ангел» і написані російською мовою. Це вже друга книга-збірник віршів автора. Перша книга називалась «Мой ангел» і написані російською мовою. Це вже друга книга-збірник віршів автора.

Також свої відгуки про книгу та побажання автору можна прислати на електронну адресу: gorgaz21835@gmail.com

ОГОЛОШЕННЯ

В редакцію газети «Життя Білокуракинщини» потрібен кореспондент!

Робота на повний робочий день!

Вимоги: вища освіта: журналістика, філологія; уміння працювати на ПК; висока здатність читатися новому; комунікаціальність, допитливість, відповідальність; адекватне ставлення до критики і корегування своєї роботи; високий рівень самоконтролю, гранична концентрація; широке коло інтересів, загальна ерудиція, знання мас-медіа; любов до написання текстів, присутність бажання; вміння писати в різних жанрах і стилях; грамотна українська мова тощо.

Свої резюме надсилайте на електронну адресу: newslifebk@ukr.net. На співбесіду звертатися до редакції за адресою: смт Білокуракине, вул. Центральна, 63, тел.: 095-600-97-58.

БІЛОКУРАКИНСЬКИЙ ПОРТАЛ - найпопулярніший інформаційно-розважальний ресурс Білокуракинського району!

Підписуйтесь на спільноту

«Білокуракинський портал»

в соціальних мережах

Facebook, VK.com, Однокласники.ru, Twitter
і залишайтесь в курсі найсвіжіших новин Білокуракинщини!